

EESTI SKAUT

SISUKS:

LÄÄNEPOOLSETE VANEM
DR. H. ALVER 50. AASTANE

JÜRIPÄEVAKS 1937 —
skm. H. Michelson

HARJU SKAUTIDE PÄEVAD

JAMBOREE UUDISEID —
skm. V. Birk

RAHVUSLIKU OMAPÄRAGA TE-
GELIKKUSSE — Jämesäär

TÜRGIMAALE — gdr. E. Arro

ÜLEVAADE JUHTIDE KURSUSIST

LAIA MAAILMA — m-sk. J. Jääger

PRAKTILINE OSA

TEATEID JA GAIDIDE NURK

XVI AAST. APRILL 19

Eesti Skautide Malevale.

Tallinnas, 23. aprillil 1937. a.

§ 1.

Jüripäev on skautide ülemaailmne kevadpüha. Selle päevaga tähistame pööret skautide aastategevuses ja nimelt: üleminekut talvise sisemise töö juurest praktilisele välistegevusele. Veel mõned päevad ja juba võib alata rännakute ja laagrieluga, mis pakuvad skautidele nii palju häid võimalusi teoreetiliste teadmiste rakendamiseks tegelikku ellu. Kõik loodusesse.

Käesoleval suvel 28. juulist kuni 15. augustini peetakse Hollandis. Bloemendaal-Vogelzangis Skautide V. Ülemaailmne Suurlaager. Neil meie seast, kellel osutub võimalikuks sinna sõita, tuleb Eesti skautlust väarikalt esindada, hoida auga kõrgel meie sini-must-valget lippu. Soovin kõigile skautidele hääd laagrielu.

§ 2.

Skautide valmisolekust ja ennastsalgavusest annab tunnistuse Pärnu Skautide Maleva III jsk. Eldor Teesalu ja III jsk. Lembit Nõmmiku tegu. Nimetatud skaudid päästsid uppumissurmast kodanik Karl Kundla, kes 16.01.37. a. Pärnu jõest ülemirekul nõrga jää purunemise tõttu sattus vette.

Annetan nimetatud skautidele Skaudi 3 järgu Elupääste Risti rinnal kandmiseks.

§ 3.

Sügava skaudisõpruse, kestva poolehoiu ja kaastöö tänutäheks annetan lugupeetavatele vanematele Skaudisõpradele tänumärgi — rinnal kandmiseks:

a) Svastika lindiga

Tartu Skautide Malevast — rühmanemale kapten-leitnant Jaan Usin'ale.

b) Svastika nöelaga

1) Jõhvi Skaudisõprade Seltsi esimehele Dir. Villem Söerd'ile, 2) Rakvere Skautide Malevast — rühmanemale Dir. Theodor Hansen'ile, 3) Valga Skautide Maleva abivanemale Dir. Aleksander Raudsepp'ale, 4) Saare Skautide Maleva vanemale hr. Paul Parts'ile ja 5) samast malevast — rühmanemale hr. Joann Kadarik'ule ja 6) Saare Skaudisõprade ühingu laekurile hr. Boris Mürson'ile, 7) Tartu Skautide Malevast — rühmanemale leitnant Edgar Otsing'ule, 8) Petseri Skautide Maleva juhile — kapten Kusta Lindpere'le, 9) Võru Skautide Maleva abivanemale Dir. Johann Koemets'ale.

§ 4.

Ülendan nooremskautmasteriks kui tublid ja eeskujulikud skaudijuhid: 1) Tapa Skautide Maleva juhi leitnant Olev Tennola, 2) Pärnu Skautide Malevast I jsk. Endel Jaakson'i; Petseri Skautide Malevast: 3) I jsk. Voldemar Kana, 4) esk. Ferdinand Rätsep'a ja 5) esk. Ludvig Kübar'a.

§ 5.

Annetan „Teenete diplomi“ püsiva ja hea töö eest Saare Skautide Malevast nskm. Henno Tammart'ile.

§ 6.

Annetan „Eeskujuliku skaudi“ diplomi vastava märgi kandmise õigusega järgmistele I järgu skautidele: 1) Roland Nõmmiste'le, 2) Adolf Viita'le — Nõmme Skautide Malevast; 3) Artur Puju'le, 4) Martin Kuut'ile — Sakala Skautide Malevast; 5) Johannes Ümarik'ule — Pärnu Skautide Malevast; 6) Edmund Veltmann'ile, 7) Ilmar Ainsaar'ele — Valga Skautide Malevast; 8) Evalt Siim'ale, 9) Isak Schurmann'ile, 10) Leonard Oru'le, 11) Konstantin Leemets'ale — Rakvere Skautide Malevast; 12) Adolf Müürsepp'ale — Võru Skautide Malevast; 13) Toots Sisask'ile, 14) Karl Ranken'ile. 15) Anton Kasanovski'le, 16) Martin Teetsov'ile, 17) Aleksander Tõnisson'ile — Tartu Skautide Malevast.

§ 7.

Annetan „Eeskujuliku hundipoja“ diplomi vastava märgi kandmise õigusega järgmistele agaratele kahekorva hundipoegadele: 1) Enno Heldur'ile, 2) Elmar Jakenfeldt'ile — Pärnu Skautide Malevast; 3) Endel Kantsi'le, 4) Aare Järve'le, 5) Aare Siirvee'le, 6) Endel Ratas'ele — Nõmme Skautide Malevast; 7) Armand Jalakas'ele — Saare Skautide Malevast; 8) Henn Treufeldt'ile, 9) Endel Pelt'ile, 10) Elmar Muni'le, 11) Raimond Kullerkupp'ule, 12) Lembit Järvekülg'ile, 13) Ülo Järvekülg'ile — Sakala Skautide Malevast; 14) Paul Kikkas'ele, 15) Rene Einer'ile, 16) Leonhard Kasak'ile, 17) Kalju Esther'ile, 18) Märt Sõrmus'ele — Valga Skautide Malevast; 19) Adolf Brückel'ile — Võru Skautide Malevast; 20) Leo Puusepp'ale — Tartu Skautide Malevast. (järg eelviimasel kaane küljel)

EESTI SKAUT

VÄLJAANDJA: EESTI SKAUIDE MALEVA PEASTAAP. VASTUTAVTOIMETAJA N. KANN, PEATOIMETAJA: L. KÄRSEN, TEGEVTOIMETAJA: J. KOKLA.

Üksiknumber 20-senti Aastakäik Kr. 1.50.

Nr. 6

1937

TOIMETUSE LIHKMED: H. JÕE, R. TÕNURI, E. PAVELSON, V. SUIGUSAAR, A. TARI, H. TARI, E. JÕGI, R. ROOS.

Toimetuse ja talituse aadress: Tallinn Vene 26. Ilmub aastas 8 numbrit.

APRILL

XVI AAST

Läänepoolsete vanem dr. H. Alver 50. aastane

11. aprillil pühitses Lääne skautide maleva vanem, Haapsalu linnapea dr. Hans Alver oma poolesaja-aastast sünnipäeva.

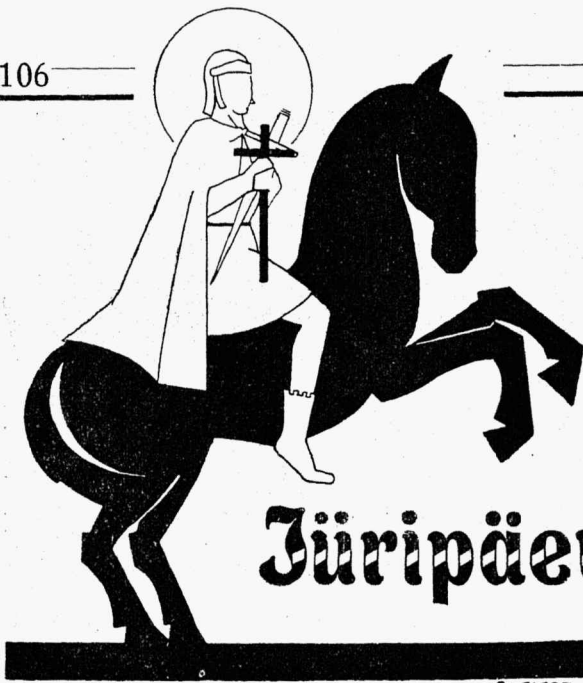
Dr. Hans Otto August Alver sündis 11. aprillil 1887. a. Valgas. Õppis alul Valga progümnaasiumis ja hiljem Pärnu gümnaasiumis, mille lõpetas 1907. a. Astus seejärel Tartu ülikooli arstiteaduskonda, mille lõpetas 1918. a., omandades arsti diplomi. Vahepeal, maailmasõja ajal, tegutses tegeliku arstina vene sõjaväes. Pärast ülikooli lõpetamist siirdus dr. Alver Läänemaale ning tegutses 1918.—1919. a. Lihulas vabalt praktiseeriva arstina. Vabadussõjas oli vanemarstiks Kuperjanovi pataljoni. Sõja lõppedes leia me juubilaril jällegi Läänemaal, kus ta 1920. a. valiti maa-arstiks. Nimetatud kohal töötas kuni 1931. a., olles samal ajal paaril korral lühemat aega ka Lääne maahaigla juhatajaks.

1921. a., valiti ta Haapsalu linnavolinikuks, võttes pidevalt osa Haapsalu linna juhtimisest, alul volinikuna ja alates 26. aug. 1929. a. linnapeana.

Nii kõlab mõne sõnaga juubilaril elukäik. Ent meie teame veel, et dr. H. Alver on olnud truuks sõbraks skautlikule noorteliikumisele tema tekkimisest Haapsalus alates, olles Sõprade Seltsi asutajaks liikmeks, juhatusel liikmeks ja liikmeks ning alates 1934. a. Lääne Skautide maleva vanemaks. Tema alatisõbralik kuju ja hoolitsev suhtumine noor-

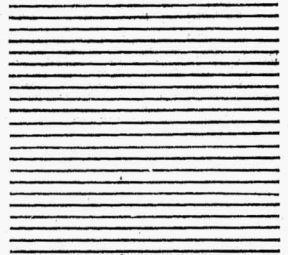

tesse on loonud eriti soojaltsüdamliku vahekorra maleva ja ta vanema vahel. Tema juhtimisel ja energilisel toetusel teostusid ka eesti skautide suurima ürituse III suurlaagri eeltööd. Dr. Alver on oma elu pühendanud täielikult teistele: ikka leiab ta aega skaudipoistele, vanale Haapsalule, rahvale ja kõigile, kel temaga kokku-

Jüripäevaks 1937

H. MICHELSON,
SKM. PEASTAABI
ÜLEMA ABI.

na ta ei taha halba eesku
ju anda. . .

Aastat viisteistküm-
mend vähemalt on sellest,

Skautide päev saabub jälle. Ütleme kevadpäev. Püha Jüri lugu meie tunneme kõik, pisematele ja noorematele jutustame seda edasi varakevadise lõkke juures. Maksab sellest siis igal kevadel korrutada „Eesti Skaudis.“

Kuid Püha Jüri vaimu ja legendaarse kangelaskujule silmi avades, meeletuvad päevakajad, mälestused ja päevaküsimused. . .

On viisiks olnud kevadel roostetanud sulge pihku võtta ja kritseldada pisut lohutuseks enesestki huvitavale ja rõõmsameelsele skaudiliikumisele veel lisaks.

Ja on aeg, kus kõnelda oleks ja võiks palju, kuid skaut on tagasihoidlik, tagasihoidlikuks jääb ka juht, ku-

puuteid. Läänepoolsed on temaga kannud ühiselt mitmeid muresid ja rõõme ja loodavad kanda neid veel kaua.

Ka kogu Eesti Skautide pere loodab, et tal jätkub veel ka teises elusajandi pooles küllalt jõudu teenida Vaba Eestit ja ta noorsugu ning olla „meile hääks sõbraks nagu senini. Selleks talle pikka iga ja jõudu!

J. K.

kui skautlus Eestis sõna otseses mõttes hõiskas, üllatas ja hoopleski. Välist patriotismi oli liialt palju, välist vormilikku ühtlust oli tiialt palju, seda toonitasid ühetoonilised Ameerika frentsid, need lahinguverest plekitud, imbutatud ja pärast läbiaurutatud frentsid, need pidid Eesti skautlikku noortsugu ühtlustama. Väliselt küll, mitte aga sisult. . . Ära lagunes see hõiskav maleva peaaegu tervelt. Aga pisut oli sisu selles siiski, ja head sisu. Üksikuid kaalukaid päid, kes ei jätnud, vaid asusid skautliku süsteemi sisulisile otsingutele. Aste astme järele sammuti pikka ja keerulist teed mööda, kaalutleti, organiseeriti tasa ja targu, aga järjekindlalt. Valusad kogemused manitsesid.

Ei tähendanud see, kui 1923 aastal oli Eestis skaute 5 korda vähem, kui paar aastat varem, ei tähendanud ka see, kui „üliarahvuslikud“ (muidugi sõnades!) noorsepad töötasid tegutseda, kuini enam ainsatki skauti ei ole, ei tähendanud ka miskit see, kui skautluse tagasitõmbumise ja sisulistel otsinguajajärkudel (1922—1926) skaudi-poistele pilkerahet sadas kõikjal kus need liikusid. — Skautlus vajab enesele pinda, uut pinda.

Harjuma skautjuhtide päevalt: esireas vasakult: noorte juht kol. J. Vellerind, skm. B. Rautsmaa, noortenõunik J. Maismaa, skm. A. Mitt, skm. E. Maddisoo, skm. W. Andreesen. Teises reas vasakult: skm. E. Pavelson, nskm. E. Ots ja nskm. L. Kärnen.

Harju skautjuhtide päevad

20. ja 21. märtsil k. a. toimusid Harjuma skautjuhtide päevad Tallinna Maleva poolt korraldatuna E. P. Risti ruumes, millest võtsid osa ligemale 100 skautjuhti.

Päevad algasid vaimuliku talitusega pastor R. Uhke'lt Järgnevas avasõnas Sk. Sõprade liidu esimees skm. E. Maddisoo soovis päevadele hääd õnnestumist ja kandis ette Sõjavägede Ülemjuhataja kindral J. Laidoneri poolt samal päeval saadud soovid, et Skaudid töötagu kindlasti edasi omaks võetud suunades ja sihtides.

Valitsuse juhtidel pole olnud mingeid kavu kõikide organisatsioonide ühe mütsi alla viimiseks, vaid neile antakse koguni abi vastava noorte keskuse poolt. Valitsus hindab skautide tööd minevikus kui ka tänapäeval ja näeb meeleldi neid töötavat edasi omis skautlikes põhimõtteis.

Need sõnad võeti vastu tormilise aplausiga.

Järgnes riigi hümn.

Koosoleku juhatajaks valiti skm. R. Tõnuri ja skm. R. Roos, sekretariaati

Pole koht ega aeg organisatsiooni enesekiitvalt asuda skautliku kasvatusliku meetodi eluõiguse kättevõitmise kirjeldamisele. Võibolla kaugemas tulevikus saabub aeg, mis selleks rohkem õigust annab.

Momendil aga on täielistel skautlikudel teedel sammujad, niihästi kui meie kehvad ja viletsad teeolud seda on lubanud, jõudnud küllaldase positsioonini, et ei tarvitse enam sarnast närvesöövat, õigustatud heitlust ja võistlust pidada, kui seda viimane, ütlemele kuusaastak, on nõudnud.

Eestis on tõeline skautlik kasvatus-süsteem, nüüd kohandatult meie rahva ja riigi iseloomule ja rahvuslikele huvidele, pikemaegse selgitustöö, kirjanduse, ajakirjanduse, eriti aga oma näitlikkusega peamiselt kolme võime-

teproovi — suurlaagrite kaudu, küllaldaselt tuttav nii skautlikule noorsoole, noorte kasvatajatele ja laialdasele noorte sõprade perele, seega ka laiemale seltskonnale,

Tänu Jumalale, on saabunud aeg, kus meie liikumise õigustatud positsioon on niivõrd kindel **omas sisemises vaimus ja väliseis mõisteis**, et nüüdsest võib jätkata skautliku süsteemi kujundamist seda suurema püsivuse ja järjekindlusega Kuni skautlik kasvatus oma tõelistel alustel meil kohandatult kujuneb lahutamatuks osaks iga noore kodaniku kasvatuses.

Süüski heidetakse meile ette liigset enesesse pugemist. Justkui puuduks meil rahvuslik väljapurskav vaim ja meelsus.

See on valus kuulda. Ülalpool

n-skautmasterid E. Kübar, H. Kask ja A. Ruuvet.

Esimesena refereeris skm. R. Roos teemal „Rahvuslikke küsimusi skautüksuste tegevuses“. Omas ettekandes leidis referent, et skautüksuste juhtimise sihiks on kasvatada kodumaale tublisid isamaalasi, arendades nende iseloomu kindlust, tervist, kutselist ettevalmistust ja üldist abi-valmis-olekut. Kuigi skautüksusis leiab isamaalikkus teatavat käsitamist eksameis ja ka tegevuses, on see kohati siiski lünklik. Isamaalikkus esineb ainult sisemise arusaamisena, kohati ilma välise hoo ja temperamendita. Juhid peavad nüüdsest asuma süsteemikale tegevusele ja jõudma sügavamale rahvuslikkuse õhutamisele.

Referaadile järgnenud sõnavõttudes leitakse, et skm. R. Roosi väited ei ole täiesti paikapidavad. Skaudid on kogu oma 18-aastase tegevuse kestel kriipsutanud alla isamaalikkust. Skaudid ei taotle hurraa-patriotismi, vaid tegelikku, sügavat isamaalikkust.

Teisena käsitles noortenõunik Maismaa teemat: „Raskusi noortega töös“.

Noorte kasvatamisest võtavad osa kodu, kool ja organisatsioonid, mispärast ka need peavad töötama koos ja vältima üksmeeles vähemagi puuduse. Töö kannab aga vilja ainult siis, kui tuntakse poissi läbi ja läbi. tungitakse poisi siseellu, isegi kodusesse ellu.

Vaadeldes poisi arengut mõjustavaid tegureid, näeme sääl ümbruse mõju suurimana. Teame, ainult ümbrusest on ole-

nev asiolu, et linna organisatsiooni ei saa kunagi viia ühele kavale maa organisatsiooniga.

Kodune olukord, jõukus ja kord mõjuvad tugevasti noore kasvatusele. On siin hellitatud poisse, siis kujuneb raskeks leida temaga koostööd organisatsioonis. See poiss ei suuda igakord taluda organisatsioonis peale pandud pingutusi ja raskusi.

Tuleb arvestada vahakordi vanemate ja noorte vahel. See kipub sageli minema teravaks oskamatu juhtimise tõttu.

Tõsiseks raskuseks on aga poisi meheks saamise ajajärk. Sel ajal poiss hakkab häbenema tööd, jääb võõraks välimusele ja süveneb enesesse. Sellel ajal loobitakse ausõnaga ja töotustega. Juhtide ülesanne on aga, et poiss oma lubamisega ei pakuks kunagi rohkem kui ta suudab anda. Noorte organisatsioonis ei tohi murdealiselt poisilt võtta töötust, sest eksides ta püüab leida pettetegevusi oma tunnete varjamiseks.

Sageli võib näha, et saamatu poiss muutub liiga nõudlikuks teiste suhtes, mis on jällegi üheks raskuseks ja vajab juhi osavat kasvatuslikku käitumist.

Noor vajab tuge kõigis omis tegevusis, milleks kujuneb talle juht. Poiss jumaldab oma juhti ja hakkab temast võtma eeskujut. Eriti ilmneb see poisi murdeajal. Mainitud põhjusel olgu juht poisile ka kujuks, kelles ta näeb ainult hääd.

Noorte töö on raske, kuid tuleb saada üle kõigist tõkkest ja leida kodu, kooli

mainisin, et kord ammu meil hõiskas skautlus liialt. See on meid küllalt manitsenud tagasihoidlikkusele.

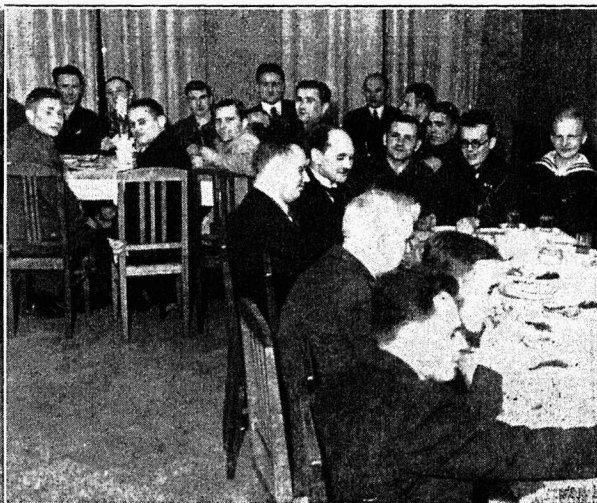
Astugem ainult skautluse sisule lähemale ja kas on selles karvaväärt-ki tegevust, mis ei tuleks hüveks meie riigi ja rahva tulevikuks.

Väline massiline vaimustushoog lööb meeleolu üheks korraks, mis jääb vaid mälestuseks, olgu heaks või halvaks mälestuseks. Väline hülgus ja enese või teise üle kiitlemine ei tule otsekohesusest

Tõeline ja otsekohene väärtus peitub iga noore sisemise patriotismi suuruses. Kui skaut teeb pisemagi heateo teise vastu, siis on see teene oma rahva ja riigi hüveks, kui skaut omal traditsioonilisel emapäeval vaikselt mõtleb omale suurele heategijale,

kui langenute mälestuspäeval varahommikul üksik skaut läheb viib valge õie langenute hauale, — siis on see tõelise skautliku kasvatuse tunnus ja puhtaim õilsus. Skaudipoiss ei tohi tasu nõuda heateo eest. Niimoodi kasvatades noori oma riigi parimateks poegadeks, on meil ka õigus mõelda rahvastevahelisele sõprusele, mis on samaväärne rahvuslik isetunne, mis sisaldab uhkust oma väikse, kuid võimsa riigi ja rahva vastu, kelle talupojad ja tööliste lapsedki on üheväärsed isegi kroonitud päädega ühise skautliku lipu all.

Astume kindlasti edasi tõelistel skautlikkudel radadel kohusetundes oma riigi ja rahva tuleviku hüvede kasuks.

Skautjuhid külla kutsutuna Tallinna maleva emadekomitee poolt, Harju skautjuhtide päeval.

ning organisatsiooni töös ühtlust, üksteisest arusaamist. Ainult sel juhul võib tõusta noorte organisatsioonides tugev siuline areng.

Rohketes sõnavõttudes üldiselt pooldati referaadis toodud mõtteid. Leiti, et sageli, kui poisi õpingud kalduvad hinnanguis jääma puudulikeks peetakse organisatsiooni ainukeseks süüdlaseks. Halb on poissi sel juhul eemaldada organisatsioonist, vaid talle tuleb anda võimalusi numbrite parandamiseks.

* * *

Teise päeva avas skm. R. Tõnuri skautide hümniga.

Päevast võtsid osa peale 100 skautjuhi veel samal päeval e. l. toimunud Eesti Skautide Sõprade Liidu peakoosolekule üle riigi sõitnud delegaadid.

Järgnevalt esines noorteujuht kol. Vellerind referaadiga „Noorsoo organiseerimise seaduse rakendamine“.

Omas ettekandes nimetas kol. Vellerind seaduse andmiseks kolm järgmist põhjust:

1. Siiani meie noorte töö on sündinud teatava kildkonna huves.

2. Meie raabrid on suuresti rõhutanud noorte töö arengut ja meie ei või ka selles jääda maha.

3. Uus põlv on astumas ellu päälle Vabadussõja ja neile on vaja luua teatavaid sihte.

Tegutsemisel organisatsioonid peavad taotlema vaimliselt ja kehaliselt tervete isikute kasvatamist. Iga org. süvendagu noortesse valmisolekut riigi kaitsmiseks ja teenimiseks.

Riik soodustab mainitud eesmärke taotlevaid org.-e, kuid kes seda ei tee, võib leida sulgemist vastava ministri poolt.

Seadusega ei taheta luua uut orgi vaid soovitakse ühtlustada kõikide org.-ide tegevusi ja suunde.

Refaraadis käsitleti veel orgide liigitamise küsimust, tööpiirkondi, kuulumist ja üksuste asutamise võimalusi, kooliõpetajate osa õpilase orgi tööst osavõtmise lubamises ning eriorgide vahakordi.

Lõppeks mainis referent, et pole mingit alust kuuldusile, nagu tahetaks ühendada skaute ja noorkotkaid. Kumbagil orgil on oma tööväli ja küllalt võimalusi noorte kaasatõmbamiseks orgi töösse.

Ühtlasi, võttes sõna skm. R. Roosi referaadi kohta leidis hra kol. Vellerind, et skaudid rahvusluse taotlemisel on jäänud maha teisis. Skautidel puudub võimas, demonstreeriv patriotism, puudub juhtlause „Isamaa auks — ole valmis!“

Sõnavõttudes, milliseid oli erakordselt rohkesti, käsitleti mõningaid küsimusi ja olukordi noorsoo seaduse rakendamisest tegelikku tõhe. Ettekande lõpposa kohta väideldi vastu, sest skaudid on igal juhul rõhutanud rahvuslikku kasvatustööd. Skaut on omas poisisüdamuses tuline isamaalane. See on tema pühaks tundeks ja ta ei taha seda väljendada demonstreeriva kärerikusega.

Päeva teises, skm. H. Michelson'i referaadis „Skautlik kasvatus“, vaadeldi skaudi seadusi, elu alustena ja välitegevust kui suurema poiste individuaalsete omaduste arendajana.

Juhid peavad tundma poisi hingeelu ja olenevalt sellest õpetama poissi vastavalt.

Puutudes kokku poistega käideldagu neid skautlikult, oldagu karske ja viisakas. Ka vanemskaute tuleb rakendada

Jamboree kutsub!

skm. V. BIRK

Jamboree avamiseni on aega kolm kuud, kuid kibedad ettevalmistused on käimas ülemaailma. Hollandi skautide eduka töö järele näib, et skautvennad igast ilmakaarest võiksid saabuda juba homme. Jaapanlased ja hindud kelledel kuulub laagrist osavõtmiseks umbes 2¹/₂ kuud, teevad juba ettevalmistusi peatseks teele asumiseks.

Laagriplats, mis on 130.000 hektaari suur, on valmis vastuvõtma 50 000 skauti ja 100.000 külastajat. Laagriplats on korrapäraselt planeeritud. Tänavad on sisseaetud, peateed prügitaatud ja palju ehitusi püstitatud. Ka esimesed telgid on üleval pioneeroveritel.

Liikumise hõlpsamaks juhtimiseks on ehitatud peatee ja lõkkevälja ristteedele 25 mtr. laused rippuvad sillad, milledest üle juhitakse jalakäijad. Tervishoiu eest hoolitsemiseks on peaarstil abideks 70 hästi väljaõpetatud roversanitari ja 10 halastajaõde. Troopika skautide tervise eest on kutsutud hoolitsema eri troopika arst. Hollandi apteekrite selts korraldab maksuta laagri apteegi kõigi arstimatega.

Valveteenistus on Haagi politseiinspektori kätes, kelle korraldusel harjutatakse roverid liikumisjuhtideks politseile abiks.

Valminas on ka suur laagri telefoni keskaam, mis peab ühendust kogu laagriga.

Toidustamine on raskeim ala, sest igapäev on tarvis väljaanda toitu 40.000 — 50.000 inimesele. Kuid see ei ole ainuke raskus. Siin peab ka arvestama rahvuste kui ka uskudega. Mõelge muhameedlaste, katoliiklaste, juutide, hindude ja protestantide peale. Mitte ainult usk vaid ka rahvuste eriharjumused nõuavad vastavaid eritoite.

Laagri ümbruses olevate korterite järele on ka nõudmine elav ja paljud neist on kinnipandud.

Mida on teada rahvuste osavõtmise kohta?

tõhe. Vanemaid ja sõpru tuleb rohkem tõmmata tegelikku skautlusse.

Skautlik vaim ja töötahe on praegu Eesti skautide peres võrratult tugev ja seepärast kerge võita kõiki ettetulevaid raskusi. Igatahes, skautlik kasvatus samum tõusuteed.

Et referaadi kohta ei olnud sõnavõtjaid, siis lõpetati Harjumaa juhtide päeva referaatide osa.

Järgnes võimas skautide hümn. Pääle töökoosolekuid toimus teelaus päevadest osavõtnute vahel lõbus koosviibimine.

Osavõtja.

Inglasi tuleb 8000 kõigist Briti dominjoonidest. Shotlased esinevad oma traditsioonilistes seelikutes kuulsa torupilli muusika saatel. 1000 ameeriklast kogunevad Washingtoni ameerika suurlaagri, et sealt üheskoos erilaeval sõita Hollandi.

Ameeriklased toovad kaasa omapärase kokkupandava palkmaja mille tahavad püstitada oma laagri keskusesse.

1500 prantslast tahavad oma ettekannetes esile tuua oma vanu rahvuskombeid.

500 daanlast esinevad oma kuulsate massivõimlemise etteastetega.

Lichtensteinist saabuvad roverid ja vanad skaudid oma autodel.

Erilaager on korraldatud ka 50 vigasele inglasele, kellede juhtideks on arstid.

Laagrist eemal asub ka teine laagriväli, kuhu paigutatakse külalised — mitte skaudid 1500—2000 hundipoega külastavad laagrit 2 päeva, esinevad oma mängude ja etteastetega suurel väljal kui ka lõkkel. Elama paigutatakse aga Haarlemi koolimajadesse.

Laagri kestvus korraldatakse ka purilennu võistlused ja võistlused skautide valmistatud lennukimudelitega.

Laagri lõpul korraldavad hollandlased suure tulevärgi mitmesuguste ettekannetega.

Järgnevas numbris eestlaste sõidust ja esinemistest.

TOIMETUSELT

Käesolevast peale hakkab Eesti Skaut oma veergudel arendama uut võtet: vaidluskorras artiklite avaldamist.

„Eesti Skaudis“ ilmunud artiklit lugedes tekib kahtlematult igale lugejale keelele sõnu ja ajju mõtteid, mis kõiki pole artikli väidete-ga samad, pigemini sageli diametraalselt vastassuunalised.

Lähtudes sellest seisukohast, et avaldatud artiklist saada kätte sügavamalt mõtet ja paremat tuuma, palub toimetus skautjuhte hiljem omad mõtted kirja panna ja need põhjendatult saata toimetusele, E. Skaudis avaldamiseks.

Ärge olge kõigega vaikides päri ja ärge hoidke omi häid mõtteid endale, vaid pakku-ge ka oma rikkalikust arete salvest pisutki teistele skautvendadele.

„Eesti Skaut“ ja kogu Eesti Skautide pere tänab kõiki selle eest ja ootab Sinu end-avaldamist. Igast skaudist saab kirjamees, kui ta varakult harjutab!

Selleks kõigeks soovib „Eesti Skaut“ oma lugejaile parimat tahet ja õnnelikast algavat aastat!

JUHTIDELE, KES VAREM MÕ-
TELNUD TEEMAL: „SKAUT-
LUS ON RAHVUSLIK NOOR-
TELIKUMINE.“

Rahvusliku omapäraga tegelikkusse

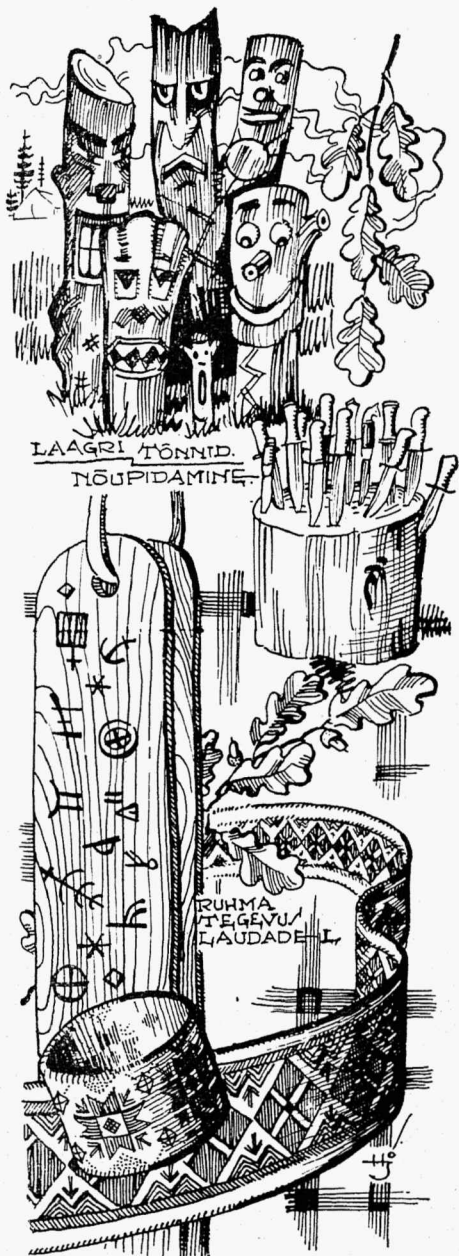
JÄMESÄÄR.

Rahvusliku omapära harrastamisest on paljus erisuguseis organisatsioonides kõneldud lõpmata palju. Paraku on aga need targutavad kõnelused jäänud ainult kõnelusteks ja midagi praktiliselt kasutatavat, mis eriliselt allakriipsutaks rahvuslikku joont, pole seni nähtavale ilmunud. Pisasjad, nagu Pärnu poiste eestikirja kaelarätivõru, noorkotkaste vöö ja mänguderaamatus toodud mängud eestlaste ajaloo, ei suuda kuidagi muuta meie noorteliikumise üldilmet rahvuslikuks. Rahvuslikku joont ei saavutata loengute, keskustelu, refererimise ja targutamisega, vaid siin tuleks otsekohe minna poistega tegelikkusesse.

Näitlikuks vahepalaks tooksin tükkese ühte erisorti skautluse ajalugu. Vanematele juhtidele on teada, kuidas omal ajal peamiselt Lääne skautide malevas sai alguse niinimetatud indiaanitamise ajajärk. Juht, kes ise põhjalikult sellesse indiaaniromantikasse oli süvenenud, ajas sellega ka oma poisid hoogu ja tulemusena tekkisid igasngused metsameeste tseremoniid, vastavad tseremoniirõivad, tootemid, tootemnimed ja isegi eriline mõistukõneline kõnlemisviis. Need asjad sobisid imehästi poiste skaudimängu sisustamiseks ja jõudsid haripunktile esimeses, Pirita suurlaagris. Skautluse algaastate rivi- ja paraaditamise ajajärk oli möödas ja skautlus oli tühjaks jäänud. Seekord päästis skautluse alanud indiaanitamise-aeg.

Sellest ajajärgust on mõnes malevas veel tänaseni säilinud omapäraseid vigvami, tabu, pau-vau ja jumal teab milliseid nimetusi. Need aga ei kõida enam poisse, sest on vananenud ja võöraks muutunud.

Tänapäeval kõnelevad mõned juhid, et skautlus on jõudnud noormehe

ikka, kuid mina arvan, et skautlus elab üle uut sisulist kriisi, mis ei avalda mõju organisatsiooni välisele küljele, küll aga sisulisele tööle. Teada ju, et poissi köidavad igasugused salapärased orud ja vandeseltsid palju rohkem kui tavaline rühma tegevus. Selle salapärase materjali aset täitis omal ajal indigantromantika — mis aga nüüd?

Kas ei tuleks praeguselt „normaalselt tegevuselt“ jällegi tagasi astuda neisse omaaegseisse otsimise ajajärkudesse ja avastada midagi, mis terve hingega kaasa kisuks 13—15-aastast romantikat-igatsevat poissi. Siin tuleks päris ajakohase abinõuna peatuma jääda rahvusliku romantika juurde.

Kuidas ja mille kaudu seda skautlusse sisse tuua? Sellele leiame vastuse indiaanitamise-ajast. Tol ajal leiti materjali skautluse sisustamiseks peamiselt igasugustest indiaanlasjuttudest ja välismaistest raamatuid. See viidi ellu päris revolutsioonilisel teel — keegi juht rakendas selle oma rühma tegevusse ja esialgu pilke- ja naeruasjana, kujunes ta lõpuks kõigile vastuvõetavaks. Tollest ajajärgust on veel praegugi üldiselt tarvitusel „suguharu“ nimetus.

Ka selle uue romantika sissetoomisega tuleks tallata sama vana rada. Materjali ammutamiseks on küllalt allikaid meie muistset elu kirjeldavate kirjandusteoste ja muinasvarakogude näol. Tuleb vaid leida sobivat ja rakendada see tegevusse. Selle teostamisel peab asjasthuvitatud juht jällegi endisel kujul revolutsiooni tegema, sest alles ühe juhi töö tulemusi nähes hakkavad teised järgi tegema. Meie aastakoosolekuil ja muudelt nõupidamistelt on küllalt hästi teada, millise käreduusega suhtutakse teistest erinevaise seisukohtadesse. Seepärast tehtagu siin toodud mõtete rakendamisega vaid vaikselt katset.

* * *

Siinkohal mõningaid näiteid üksikuis rühmades seni rakendatud rahvuslik-omapäraseist võttest.

Rühma nõupidamise algus-tseremoniil võtavad kõik skaudid vöölt vestud, skaudipussid, ja torkavad need nõupidamisruumi — „maja“ seinale vastavasse lauda või põrandale paku sisse. Laagris torgatakse pussid nõupidamisringi keskele maasse. Vanad eestlased rahulikule nõupidamisele hiide kokku tulles talitasid samuti. Kirjeldusel tundub nimetatud tseremonii metsikuna, kuid poistele meeldib.

Rühma tegevuse kohta tehakse märkmeid peale tegevusraamatu ka sivilaudadele, kuhu juba enne kalender kuuloomiste ja igasuguste tähtpäevadega (Lauritsapäev, Pärtlipäev j. t.) on peale lõigatud. Märkmeid tehakse vastavate sisselõigetega ja see töö on usaldatud erilise nimetusega ametmehele.

Laagris täidab tootemi aset terve rida puuslikke, keda nimetatakse „tõnnideks“, „ukudeks“ ja kellest igaüks valvab erilise heaolu järgi. Nii on laagris „leiva (toidu) tõnn“, kellele usaldatakse kõhumured, „vihmavana“, kes hoolitseb hea ilma eest, „laulu-uku“, kes annab head tuju jne. Puuslikud moodustavad kokku huvitava grupi ja iga salk saab neist ühe valmistamise ja hooldamise oma ülesandeks. „Tõnnide“ sisseseadmisega peab juht olema eriti ettevaatlik, et poisid, ega ka laagrit külastavad vanemad ei mõistaks asja ebausukommete süvendamisena.

Laagris on olemas veel eriline „tark“ või „teadmamees“, kes igal õhtul ennustab järgmise päeva ilma. Selleks annavad head materjali kõik vanarahva ilmaennustamise tarkused, mida „teadmamees“ loomulikult peab tundma. Ennustused ei tule sugugi ebatäpsemad kui metobsil, kui ennustaja teadmiste hulk on küllaldane.

Ka mitmesuguste nimetuste ümbermuutmisega võib palju võita. Indiaanitsemise ajal „klaaniks“ ristitud salk võib päris hästi kanda „jõugu“ nime. Sellega ei tohi mõelda ametliku salga nimetuse muutmist, vaid nime suupärastamist poistele. Tublid sammud on ametlike maleva nimetuste kõrval teiste, nagu põhja- ja läänepoolsete tarvitamine ja suguharude nimetamine muistsest ajast põlvnevate nimedega (muinasjärve, viikingite jne.).

* * *

Taolisi nähteid, soovitusi ja üksikuis rühmades tarvitusele võetud võtteid võiks tuua terve rea. Kuna ma sugugi ei poolda taoliste küsimuste lahendamist suurte sõnadega, lõpetan ja loodan, et juhid kes seda küsimust juha varem mõtelnud, neist toodud ridadest leiavad teise samase juhi arvamus asja kohta. Ühinegem oma rühmade juhtimistöös seisukohaga, et meie vanad rahvakombed, -laulud ja muu muinasvara nõuab tingimata rakendamist skautluse-mängu huvitaval sisustamisel.

T ü r g i m a a l e !

Gdr. E. Arro matkamuljeid Rumeenias ja Türgis.

Hommikul, ärrganud ja rõivastunud teatati mulle, et mind ootab üks üliõpilane, kes on valmis mind saatma klaasivabriku ja kloostrit. Täiesti suurepärase! Olin südamest liigutatud sarnase tähelepanu eest. Ma polnud ju kedagi palunud oma saatjaks. Mul tuli waid hirm pääle nüüd, et vast tahab too üliõpilane saada kõrget tasu. Kuid ega ma ei väljendanud oma kartust! — Olin esmakordselt ühes klaasivabrikus, seepärast otse suurima huviga jälginis seda suurt tegevust, suurepäraseid masinaid, värvimist klaasnõudele ja kristallklaasidele (24 klaasile korraga) mustrijoonistamist. Mu väinustus kasvas aga veelgi kui mulle lahkudes mälestuseks kingiti ilus väike vaas Putua kloostripildiga. Läksime siis ühe kaljumajakese juure, kus vanasti elanud üks erak Danil Sahastru. Ta olla käsitsi ja kõige primitiivsemate abinõudega selle koopa kivisse raiunud. Koopas oli näha magamisase, koldekoht. Ka hobuse tall oli raiutud tema elamu alla kaljusse. Stefan Suur olla kord sõjaõnne puudusel pidanud põgenema ühe sõduritrupiga. Ta põgenenud ema juure ja palunud sisse-laskmist Stefan olla võitnud alati (44 lahingut) ja seepärast öelnud ema, et ta ei tundvat sarnast Stefani kes põgeneb. Ema ei annud pojale varju. Stefan põgenenud Putua metsa. Seal kohanud ta Daniel Sahastrut. See kostitanud Stefani, puujuurtega jne. ja käskinud minna jumala nimel tagasi sõtta. Stefan läks ja võitis. Siis tuli ta tagasi Danieli juure. Ta läks n. n. ristimäele ja lasi vibunoolega. Nool sattus ühte puutüvesse ja sinna ehitas Stefan Putua kloostrit. Seda kloostrit ja ristimäge äisin vaatamas. On kena väike klooster, kuid meie Petseri kloostrit kõrval jääb täiesti var-

ju. Kloostrit õuevärav ja kellatorn olid vaid säilinud 500 aastat. Kahe aasta eest käinud Karol II kloostrit vaatamas. Nähes vana kloostrit tornikella, käskinud ta selle asemele otsekohe Bucarestis valada uus kell, kuna vana paigutati kloostrit muuseumi. Kloostris oli

Eestirõivais nukk, mille gdr. Arro andis edasi kingitusena Rumeenia kuninga Karolile.

Stefani pilt ja ta kolme naise ja laste hauad. Räägiti, et Stefanil olnud palju naisi ja lapsi. Kloostri muuseumis nägin vana kella, vanu rõivaid, ehteid ja raamatuid. Mulle anti ka kuldraamat, kuhu oma nime pidin kirjutama. Varem oli sellesse kirjutatud vaid kolm nime kuning. Karol II, tema poja Mihaili ja venna Nicolai nimi. Mu saatja üliõpilane tohtis seekord ka kirjutada sinna kui „kõrge“ külalise „kõrge“ tuttav.

Ümber kloostri on suured, põlised metsad, mis kõik kuuluvad kloostri ja n.n. Rei-

sieleusile mis asub Cruautis. Mets veetakse Saksamaale Itaaliasse ja Ameerikasse ja sest sissetulekust peetakse ülal 4 kooli ja 4 kloostrit, 1000 metsavahti ja 1000 ametnikku. Kõigile makstakse igas kuus palka ja jääb ülegi, nii seletas metsavaht kelle pool meie külas käisime. Meid kostitati veega, mille kõrvale tuli võtta roosiõie lehtedest valmistatud keedist. See mulle tõesti ei maitsenud, kuid sellele järgnev lõunasöök oli koduselt omane. Kloostri aed oli suur ja nägus ja sellesse oli ehitatud väike mudel Daniel Sahastru kaljukoopast. (Järgneb)

Ülevaade juhtidekursusist

Eesti skaudijuhtide kursuste käik areneb täiesti rahuldavalt.

Möödunud aastal esimesele kursusele oli tormijooks liigselt ootamatu. Peaaegu sada osavõtjat registreerus. Teoreetilise töö esitasid neist 70 ümber. Paarkümmend osavõtjat tõmbus peatselt tagasi. Tagasitõmbujate peapõhjuseks mainiti rasket teenistus-, õppe- või elatisolukorda. Samad raskused sundisid paljuid eemale jääma esimesest õppelaagrist. Arvatavasti oli ka muid põhjusi. Nii teostus esimese õppelaagri tegevus 5 salgas 30 osavõtjaga. See oli küllaldane. Suurema koosseisu juures oleks seal töötamine kurs. juhtidele võinud ülejõu käia, arvestades esmakordset ettevõtet küllalt primitiivsetel võimalustel. Kõik õnnestus aga hästi. Ma usun, et õppelaagrist osavõtnud pidid saama enamvähem selge mõiste skautluse algmeetodeist ja nagu nüüd heameelega kuulen kõikjal, et õppelaagrist osavõtjad on edukalt töötanud õpitud kogemustel.

Teatavasti koosneb kogu aastane kursus teoreetilisest osast (testid), õppelaagrist ja nõuetav on tegelik töö skautliku ühikuga. Kaalutlemisele võetakse veel isiklik rakendusvõime, iseloom ja isiksus eeskätt mõjuavaldusis nooremate vastu.

Möödunud emapäevaks leidis

kurs. juhatus võimaliku olevat 9 juhti tunnustada.

Nüüdne Jüripäeva Peavanema käsukiri avastab lõputulemused I kursuse lennu koosseisu suhtes. Mõnedel tuleb leppida ainult diplomiga praktilise osa sooritamise üle. Ei saa mainimata jätta, et õppelaagris peeti igas ettevõttes väärikat sisemist enesedistsipliini, mida kroonib ka terve koosseisu ühtlane tunnustamine. Neil aga, kelle teooria või isiksuse külg iseseisva juhina töötamiseks ei leidnud tunnustamist, võivad seda igas järgnevas kursuses teoreetilise osakordamisega uutel küsimustel järele aidata. Ei tohi unustada, et kursustel käik on igale osavõtjale isiklikuks iseloomu enesekontrolliks.

*

Teise kursuse töö läheb veelgi tõhusama sisemise huvi tähe all. Kolmkümmend uut tööd on esitatud kursuste juhile. Nii siis II õppelaagri pääsemise võimalus on neil kolmekümnel ja eelmisest kursusest nendel, kes oma teoreetilise töö esitanud varemalt, kokku üle 60 skaudijuhi kandidaadi. Peale selle on Tallinna ja Nõmme sisemistest skaudijuhtide loengutest osavõtjale antud õigus oma töid lasta läbi vaadata kohapeal üleriikl. kurs. juhi abi ja ühe kursuste

lektori poolt. See tõstab II kurs. osavõtjate arvu õppelaagriks vähemalt salga võrra. Nii seisab kursuste juhatus eelseisvaks õppelaagriks veelgi kaalukamate ülesannete ees, kui need olid eelmise aastal. Arvatavasti teostub õppelaager ka tänava Koitjärvel. Aja suhtes on peatuma jäädud 19.—24. juuni peale. Lähemad juhtnöörid laagriks saadetakse kurs. osavõtjatele kätte kirja teel.

*

Eesti skaudijuhtide kurs. korraldamise juhtide alusel saavad kurs.

lõpetajad diplomi ja tunnuse. Diplomid on valmistamisel. Kuna tunnuse asjus kasutan käesolevat juhust ja palun esitada kavandeid. Eelistatud äärmine tagasihoidlikkus ja algupära, võimalus skaudi vormiriietuse külge kinnitamiseks või iseseisva esemena. Kavandid võistluse põhimõttel palun esitada minule 15. maini s. a.

H. Michelson, skm.
E. Skj. kursuste juhataja.

L A I A M A A I L M A

m-sk. Jäger

Viini jõudsime pühapäeval, 20. septembril, kus kohtasime kohaliku skautide 7. rühma salgajuhti Wolfgang Smilli, kes meid kohe lahkelt oma poole külaliseks kutsus. Võtsime kutsese rõõmuga vastu ja umbes tund hiljem olime pesnud juba matkatolmu maha, (vanad pluused jätsime enne Viini jõudmist ühe raudtee silla alla) riietunud ja olimegi valmis linna minekuks.

Põrutasime otsemat teed Praaterisse. Noh, oli see aga suur ja huvitav; eriti n.n. „Põrgu tee,“ kust läbisõites meid kohutasid luukered, gorillad, surm vikatiga jne.

Meie elu Viinis kujunes suurejooneliseks ja huvitavaks, sest Volfi hoolitses kõige eest. Külastasime kirikuid, raekoda, Belvedere lossi, parke jne. Igal pool olid meil kaaslasiks kohalikud skaudid, kes andsid kõige kohta lahkelt seletust.

Ühel päeval sõitsime nende „maailusega“ (harilik tramm, läheb ainult mõnest tunnelist läbi) n.n. Viini metsa. Sealne loodus oli eriti ilus, ja vaade, mis avanes sealselt mäelt (Nupdorf) Viinile ja Donaule, oli äärmiselt tore. Donau, mis oli Viinis paistnud hall ja sogane oli sealt vaadates tõesti ilus ja sinine (vist seal see Strauss oma kuulsad valsid löigi). Ka Inglise ekskuningas Edvard VIII oli seal metsas kolm päeva suvitanud ja talle oli see koht samuti meeldinud.

Viinist tahtsime minna Budapesti, kuid et meil ei olnud Ungari viisumeid, siis pidime need kohalikust Ungari konsulaadist võtma. Saimegi need ja päris jumalamuidu. Seda vist sellepärast, et olime eestlased. Olgu tähendatud, et muidu oleks meil see „nali“ maksnud umbes 40 kr.

Sõitsime veoauto tagumisel platvormil Ungari poole, kust nautisime Austria looduse

ilu ja hävitasime Volfi mammi poolt kaasaantud võileibu ja kooke.

Ungari piiril läks kõik libedasti — anti isegi suur ungari teede kaart kaasa, nii et võisime rahulikult alustada oma vennasrahva tundma õppimist. Kahjuks peab aga mainima, et soomeugri rahvaste soost teavad ainult targemad linnades ja alevites, kuna maal — talupoegade juureson see „tundmatuks maaks“. (nii on see vist meilgi).

Siiski oli vastuvõtt igalpool ülilahke ja omalt poolt tegime muidugi kõik, et selgitada eestlaste ja ungarlaste sugulusvahetust.

Suurem osa teest käisime piki Donau kallast, kus kõik oli suurepärane (viinamarjad, õunad, meloonid jne.) ainult imelikul kombel leidis seal kohutavalt usse. Olime püsti hädas puhkuse tegemisega, sest neid roomas seal kõikjal. Siiski olid nad aga arad ja pugesis kohe plehku maaalustesse koobastesse ja aukudesse, kus neid võis olla sadasid (arvatavasti mingid jõeussid).

Et ussidesid lahti saada, hakkasime autosid jälgima ja saimegi „lifti“. Õnnetuseks olid aga ees suured meloonide ja viinamarja väljad, mis lõppesid just siis, kui autolt lahkusime Olgu tähendatud, et peale seda ei näinud enam ühtki melooni.

Ungaris õobisime harilikult taludes, kust ka ostsime söögi. Kõik maitset hää, (on ju Ungari köök üks parimaid Euroopas), aga paprika, juba sellele mõeldes tuleb praegugi mul „kops kõrisse“.

Paprikat õppisime esimest korda tundma ühe väikese linna turul, kus müüdi selle maitseaine rohelist kaune. Polnud neid kunagi enne näinud ja ostsime siis kumbki mõned kaunad. Alguses süües ei saanud midagi aru, küüd

varsti hakkas vastik ja lõpuks läks asi otse põrguks.

Käisime paar päeva surnumatja nägudega edasi, ega suutnud meist ka see tohutu seakari, mille all Györi või Raabi lähedal surma pidime saama, seda vastikut maitset suust peletada.

Neid oli mitusada — suured villasead ja kõik tormasid möirates meie kallale. Muidugi ei tahtnud me elust ilma jääda ja andsime jalgadele valu. Sead tulid aga järgi. Suure jooksu peale jõudsime viimaks eemalolevasse majja, kus sigade eest varju leidsime. Seal aga selgus, et maja lähedal hakati parajasti sigadele süüa jagama ja sinna nad tormasidki, mitte meie kallale.

Peale nädalajaalist käimist jõudsime lõpuks Budapesti, kus asusime elama kellegi skaudi juhatusel ühe serblase juurde.

Budapest — „Donau kuninganna“, nagu teda nimetatakse, väärib täie õigusega seda nime. Eriti kaunis on vaade õhtul Donau kaldalt, millal linn särab tuhandeis tuledes.

Külastasime ka sealset skautide peastapi, kus kohtasime nende välissekretäri, kes meie suureks üllatuseks oli viibinud isegi Paralepa suurlaagris ja rääkis ka eesti keelt (esimene välismaalane meie matka kestes, kes eesti keelt oskas). Ta tutvustas meid ungari skautide peakorteriga — äärmiselt suur maja (kes Gödöllös käisid, need teavad seda hästi), ja kinkis meile ka pustarohust kaabututid.

Skautide liikumine on Ungariski suur ja võimas ja on märgatavalt arenenud peale Gödöllö jamboreed. Nii ideaalselt skautlust leidub harva, kui Ungaris.

Meie reis viis meid tagasi Austriasse, sest seal elas Volli onu, keda kavatsesime külastada.

Jõudsime Ungarist õnnelikult välja, vaatamata mõnele väikesele viperusele.

Jõudnud Austriasse, läbistasime Graz'i, Bruck am Mur'i ja Knittelfeld'i ning jõudsime õnnelikult 6. oktoobril Ober Zeiring'isse, kus elaski Volli onu.

See eestlane — nimega Johannes Leinermann oli juba vanamees, ehkki elurõõmus ja elanud Austrias üle 20 aasta. Sattunud sinna sõjavangina, kus abiellunud ja omale uue kodu loonud. Eesti keelt kõneles ta alguses vähe, kuid et alati tarvitasime temaga jutuajamiseks eesti keelt, siis rääkis ta juba mõne päeva pärast igasugust juttu.

Tema külalislahkes kodus viibisime kogu paigaloleku aja.

Ob. Zeiring, see väike alev asub juba kesk Alpe, Steiermarki maakonnas. Meie sinnajõudmise päeval sadas seal rängalt lund, mis olevat harilik nähe Alpides. Lumi aga sulas ruttu all orus, kuid üleval kõrgmägedes jäigi püsima.

Tegime mitmel päeval rännakuid kaljutipudele — jää ja lume riiki, kust avanes tore ja avar vaade kogu ümbrusele. Tore olevat suvel seista seal mäeteravikkudel, kuhu pilved ei ulatu ja jälgida vastu mägesid puruksjooksvaid vihma- või rahepilvi.

Ob. Zeiringis olime paigal 10 päeva.

Lahkudes sellest külalislahkest alevist, tuli onu Leinermann meid veel saatma, et vahetada võibolla viimast korda, oma kaasmaalastega mõningad sõnad. Ta oli kurb, sest sinna mägedesse vaevalt veel kellegi eestlase jalg astub. Peale jumalagajätmist jäi ta vaikselt, nukralt teeveerele seisma ja meile järgi vaatama..

(Järgneb)

Dipl. Ing. E. SOMMER

A-s. Paberivabrik „Koil“ direktor, Kohila skautrühma auvanem, kelle poolt on „Eesti Skaudile“ mitmel korral annetatud paberit, millele ka käesolev ja järgnevad numbrid on trükitud

Avaldame siinkohal meie suurele sõbrale südamlikku tänu, kes nii lahkel käel meid järjekindlalt on toetanud.

PRAKTILINE OSA

Skautlik semaforiaparatuur

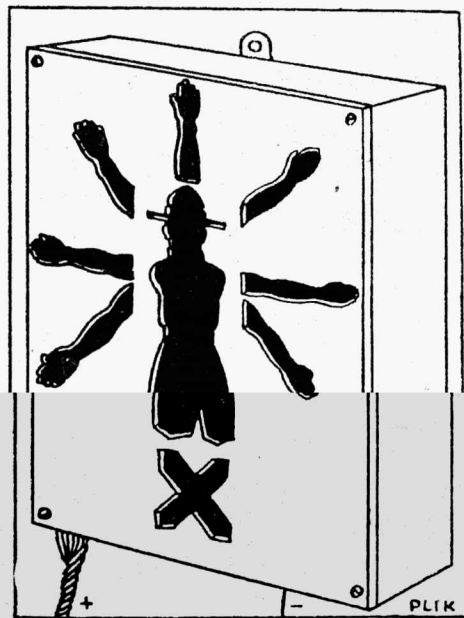
Kõigi muude skauttarkuste hulgas iga skaudipoiss peab oskama ka morsega ja ja semaforiga omi mõtteid eemalolijaile edasianda ning peab seda ka ise suutma vastu võtta.

Et morse ja semaforimärkide äraõppimine oleks kergem ning kiirem, selleks on olemas paljuid vahendeid, õppeabinõusid.

E. Sk. nr. 1 — 1936. a., on toodud selleks sobiv aparatuur morse tähtede äraõppimiseks.

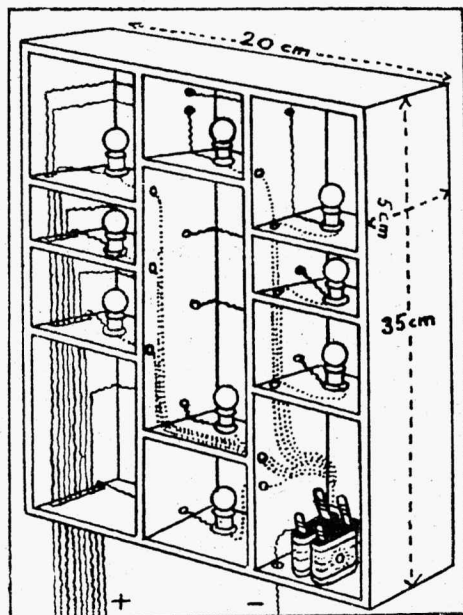
Käesolevaga pakume hõlpsat semafori märkide — tähtede õppimiseks vastavat aparauri, mida iga skaut ise, võib hää tahtmise juures valmistada. See aparatuur on mõeldud just selleks, et algajale semafori märgid selgeks õpetada ja alles siis võib ta asuda lippude käsitamisele.

Kogu aparatuur on mahutatud vineer-kasti, mille kõrgus 35 sm, laius 20 sm ja sügavus 5 sm.

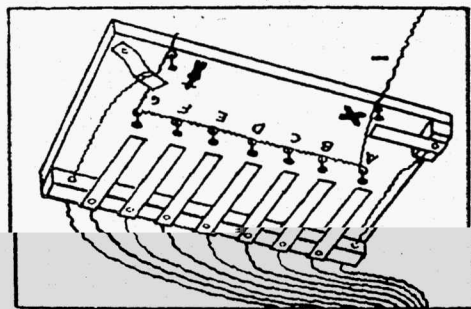

joon. 1.

Kasti esimene külg tuleb joon. nr. 1 kohaselt välja saagida. Kast ise tuleb seest vaheseintega jagada 11 ossa. (joon. nr. 2). Igasse vaheseinaga eraldatud ossa monteerida väike elektri pirn, mis isoleeritud juhtmega on ühendatud vooluallikaga —

joon. 2.

joon. 3.

taskulambi patareiga. Jälgi täpsalt joonist nr. 2 ja selle valmistamine ning monteerimine on sul väga huvipakkuv ning kerge. (E. Sk. nr. 1-36. a. antud juhtnõõre kasti ehitamiseks elektri, sisseadmiseks, võid siin väga edukalt kasutada).

Peale nimetatud kasti on vaja veel aparauri täielikuks töölepanemiseks joon. 3 toodud klavvistikku.

See „klaver“ või klavvistik tuleb asetada väikesele laua tükile kas iseseisva osana või peaosaga kokku — ühiseks kastiks.

Peakastis asuvad 9 lampi ja nagu joonisel näha, asetuvad nad kõik nii, et need on nähtavad esiküljest välja saetud avausest. Kui nüüd elektrilambid põlema süüdata, siis paistab ka tuli igast avausest. Et aga veel selgemat valguskuma saada, tuleb esikülj katta läbipaistva paberiga, kuid mitte läbinähtava.

„Klaveril“ tuleb töö hõlbustamiseks klahvid äratähistada. Joon. nr. 3 näidatud 7 klahvi või kontakti abil antakse edasi

tähti; — signaliseerimise alguse ja lõpu märkimiseks kasutatakse laua esikülje nurkadele asetatud kontakte.

Skautid, pange oma nupud tööle ja meisterdage see aparaat kas oma rühmale õppeabinõuks või koguni mõne eriala eksamtööks.

Lähemate selgituste saamiseks palutakse kirjalikult pöörata master Atsi poole, Eesti Skaudi toimetusse.

Ats.

TEATEID VÄLISMAALT

Skm. H. Michelson lõpetas „Gillwelli“.

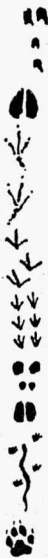
1935. a. viibisid Inglismaal Kõrgemas skautjuhtide koolis — Gillwelli laagris, 3 eesti skautmasterit: Skm. H. Michelson, skm. E. Jõgi ja skm. E. Külvet. Märtsikuus saabus Inglismaalt skm. Michelson'ile nimetatud kooli lõpudiplom ja metsajõumärk kaelas kandmiseks.

Seni on peale nende skautjuhtide veel Inglismaal Gillwelli skautjuhtide kõrgemas koolis käinud skm. H. Paalman 1927. a., ja skm. E. Pavelson.

Skautmaster Richard Tõnuri on 1935. a. lõpetanud Gillwelli kursuse, Läti osakonnas. Seega on Eestis ainult 6 skautjuhti, kes on käinud skautjuhtide „kindralstaabi“ kursustel.

Kuuldavasti tahetakse lähemal ajal valmivasse uude skautide põhimäärusse sisse võtta nõudmine, et ükski skautjuht ei saa enne omada masteri tiitlit, kui pole lõpetanud mõnd kõrgemat skautjuhtide kooli.

Pildinäha kõrgema skautjuhtidekooli lõpudiplomi omapärane jäljend.

THE SCOUT WOOD BADGE

GRANTED TO Mr. Herbert Michelson.

Scoutmaster - Tallinn, Estonia.

Base Savoy & Lacey
CHIEF SCOUT

IMPERIAL HEADQUARTERS.
LONDON.

DATED 4th March 1937

REGST. NO. 7712

CAMP CHIEF.

WHO HATH SMELT WOOD-SMOKE AT TWILIGHT? WHO HATH HEARD THE BIRCH-LOG BURNING? WHO IS QUICK TO READ THE NOISES OF THE NIGHT? LET HIM FOLLOW WITH THE OTHERS, FOR THE YOUNG MEN'S FEET ARE TURNING TO THE CAMPS OF PROVED DESIRE AND KNOWN DELIGHT!

Skm. H. Michelson Gillwelli lõpudiplomi jäljend — nii näeb välja skautjuhtide kindralstaabi kursuse lõpudiplom.

Bii-Pii hõbepulm.

Lady ja lord Baden-Powell pühitsevad käesoleva aasta oktoobris oma hõbepulmi.

Inglise skaudid üllatavad omi suurjuhte sel päeval kingitusega, mille ostmiseks iga skautjuht annab 1shillingi ja iga skaut 1 pensi.

TEATEID MALEVAIST

Võru vanemskaudid said aastapäevaks lipu

See oli ühel 1933. a. vihmasel kevadpäeval, kui Rõngalinna skaudipoisid tulid vanemskautide rühma asutamise mõttele. Nädalapäevad hiljem, s. o. 6. mail 1933. a. toimus juba asutamiskoosolek.

A. Mølter, Võru Sk. Mal. vanem.

Esimeseks rühmajuhiks valiti sk. Rich. Piirman, kes rakendus ennastalgava innuga tööle. Tema energilisel juhtimisel arendati skautlikke

teadmisi, korraldati laagreid, matku ja mis peaasi, muretseti hubane rühmakodu.

Kogu oma nelja-aastase tegevuse vältel on rühm sammunud eduteed, tänu tublidele juhtidele. Momendil kuuluvad vanemskautide juhtkonda rühmavanemana tulihingeline skautsõber hra H. Veem, rühmajuhina I jsk. R. Neuman, abina II jsk. A. Peedson ja sekretärina III jsk. E. Järvila.

Ammu on vanemskaudid igatsenud oma rühmal skaudiseaduste, skautlikkude ideede välist sümboli — lippu.

25. aprillil täitus see soov, kus Võru gümnaasiumi saalis korraldatud pidulikult aktusel anti rühmale nägus lipp. Lipu annetamine pole ainult rühma aastate västel tehtud töö tunnustus, vaid lipp seob igat poissi tihedamalt oma rühmaga, et tänavusele neljandale verstakivile järgneb veel palju, palju teisi.

Vanemskautide rühma vanem hra H. Veem.

Noortejuht Võru skautide keskel

Pühapäeval, 11. aprillil s. a. viibis noortejuht kol. J. Vellerind Võrus ja külastas ka skautide poolt korraldatud lõkkeõhtut.

Nii elatakse lõunapiiril

On möödunud lühikesed päevad ja pikad ööd. Nii hüüavad nüüd Valga skaudipoisid. Sest möödab on hädad ja kriis. Meilt lahkusid korraga kaks suurt juhti, maleva vanem ja maleva juht, elukoha muutmise tõttu. Suur poiste vägi oli korraga ilma juhtideta. Nüüd oleme aga kõigest õnnelikult ülesaanud. Maleva vanemaks tuli suur skaudipoiste sõber kpt. Sil-

ler ja maleva juhiks valisime vana skaudi Aid'i. Töö lendab jälle täie hooga.

* * *

Valga Hundipoegade pere pidas linna I-se algkooli avaras saalis pere „lubaduse-õhtu“. Õhtu algatati vaimuliku osaga, mille pidas kooliõpetaja Kokamägi. Järgnes lubaduse andmine. Lubaduse võtsid vastu uus maleva vanem kpt. Siller ja pere vanahunt konsul Stefanau.

Päale pühapäeva osa hundud esitasid omi vigureid kutsudes esile suurt aplausi.

Pere koosseisu kuulub momendil 2 karja 60 poisiga. I kari tegutseb täiesti iseseisvalt ja kuulub I-se algkooli juure. Vanahundiks on õpetaja A. Altosaar ja juhiks n-sk. N. Pästlane.

II kari ehk „Lembitlaste“ kari tegutseb III-da algkooli juures. Siin on vanahundiks koolijuhataja H. Tarnaste ja juhiks sk. P. Ritson.

Pere üldist tegevust juhib perevanem konsul Stafenau, kes on täie hingega asja juures. Piirilinna hundude lemmikuks on suurhunt n-skm. N. Pästlane, kes kord siiski oli päris pisi hundu. Ps.

13. merirühmast

Oma 3. aastapäeva tähistamiseks korraldas 13. merirühm märtsi pööripäeval pedagoogiumis peo.

Külastuste üllatuseks oli saali hämaratesse nurkadesse asetatud majakad, udu-sereenid, merihaldjad, näkid ja muud mereelukad ning mere teenäitajad — plink-tuled, mis löid loomuliku ja tõetruu mulje meremeeste harrastusist.

„Terassammurite“ võimlemisvõistlus

Pühapäeval, 11. apr. s. a. korraldas „Terassammurite“ suguharu Tallinna garn. „Sõdurite kodus“ oma partervõimlejatevahelise võimlemisvõistluse.

Võistlusest võtsid osa „Terassammurid“ R. Tõnnus, V. Leetmaa, H. Kadar, E. Multer, H. Multer, E. Silla, R. Silla ja J. Silla.

Võistlejail tuli sooritada 400 pealtvaataja ees kolm korda rasket võistluskava.

Paremuse selgitamine oli kohtunikel üpris raske kuna enamvähem kõik võistlejad näitasid võrdlemisi hääd taset.

Parimaiks paremate seast osutusid: 1) Ilmar Silla, 2) Edgar Multer, 3) Ernst Silla, 4) Helmuth Multer, 5) Richard Tõnnus. Kolme esikohale tulijad omasid auhinnad.

Hoolsamale võimlemas ja harjutamas-käijale annetas suguharu vanem kol. ltn. J. Rimmel monogrammiga skaudi pussi.

Esimesele kohale tulija omas ka rändauhinna võitja kuju.

Pääle võistlusi esitati lõkkeõhtu ettekandeid.

Saarlased pajatavad

Oleme vist olnud tänavu oma pajatustega õige tagasihoidlikud, sest meie malevast on „Eesti Skaudi“ read jutustanud vähe. Kas oleme maganud? — Ei sugugi, aga kui saarlane midagi ütleb, siis teeb ta seda vaid sel juhul, kui tõesti midagi ütelda on. Nõnda siis: iseloomu viga!

Praegu on meil käsil rühmade ümberkorraldamine. Seda ei tule küll igas kohas teha, aga mitugi rühma tulevad kohandada noorsoo-tööala fikseerivaile määrusile (see puudutab peamiselt segarühmi). Nskm-d Talvik ja Orb käisid neil neil päevil Kaalis, kus rühm ümber korraldati ja edaspidi koolis sk. rühmana ja

hp. karjana ning väljaspool kooli vanemskautide salgana tegutsema hakkab. Selle tulemuseks oli üsna suur liikmete arvu paisumine. Mujal ei ole ümberorganiseerimine veel lõpule viidud.

Meie igapäevasest tööst nimetan juhtide kooli, milline töötab pühapäeviti. Instruktoriks vanemad skautjuhid ja skautsõbrad. Koollõpe paaripäevase õppelaagriga.

Vabariigi aastapäeva pühitsemisest võtsime osa ühiselt muude noortega. Sama aja paigu võeti vanemate juhtide poolt osa noortejuhikol. Vellerinna osavõtul toimunud noortejuhitide koosolekust. Hra koloneli ei saanud me oma juhtide keskel näha, kuna meie saime teada tema kohalesõidust liiga hilja (lugesime ajalehest) ja meie juhtide koosolek oli määratud kindlaks juba teisele päevale.

— Bii-Pii sünnipäeva pühitsemise ühiselt gaididega, kellel nüüd on oma malev, linna algkooli võimlas. Vanemgaidide poolt eeskujulikult korraldatud teelauas jälgis meie 200-line pere huviga ettekandeid, milliseid muide esitas iga salk. Päeva tähtsusest jutustas maleva juht.

— Ka Harry külastas meid. Ta õpetas meile uue laulu, mis muide väga kaunis on.

— Oma maleva laagrist kutsusime osa võtma ka teiste malevate skaute. Pärnu poisid tuleks 100 skaudilises koosseisus, kui saaksime oma laagri pisut hilisemale ajale jätta. Kaalume seda praegu.

— Tulevases tegevuskavas on meil muide ka meie traditsioonilise suurnõupidamise kokkutsumine Saaremaa laulupeo ajaks. Aga enne seda on ju veel Jüripäev ja Võidupüha. Jüripäeval korraldame ühiselt gaididega traditsioonilise jalutuskäigu ja peo, samuti lõõme täiel rindel kaasa ka Võidupüha pühitsemisel.

— Aprillis on meil veel maleva staabi ja muud valimised. Praegu on malevavanemaks kohtunik hra Parts ja juhiks nskm. F. Orb. Kuidas kujunevad uued koosseisud, eks näita seda tulevik, aga suuri muidatusi seal küll vaevalt ette tuleb.

Must Kotkas.

Narvast

Märtsis korraldas Narva maleva „Lembitu“ suguharu omale sissetuleku hankimiseks ja skautluse propageerimiseks huviõhtu.

Lavastati suguharu juhi n-skm. V. Laidsaar'e loodud originaalne näidend „Hiie tulel“. Sellele järgnesid, rahvatantsud, skautlikud laulud, skautlikud mängud ja laagri lõkketule ettekanded.

Saal küllalisist tulvil.

Juba 16

See on meie uus „Harju Skautide Maleva“, mis otsustati ellu kutsuda peastaabi

Võru vanemskautide rühm

koosolekul 12.04.37. Eeltööde ja organiseerimine tööd pandi komisjoni peale koosseisus: skm. E. Maddisoo, Tallinna sk. m. vanem, skm. A. Mitt, Nõmme sk. m. vanem, skm. V. Suigusaar, Tallinna sk. m, skm. R. Roos, Nõmme sk. m., ja nskm. L. Kärsen.

Aluskivid annavad Tallinna ja Nõmme skautide malevad oma maarühmadest loobumise näol —

Jõudu tööle — Harju skaudid!

R.-s.

Tartu skautide karneval!

23. mail s. a. korraldavad Tartu skaudid ja gaidid ühiselt suurejoonelise karnevali.

Kas sõidame ka?

Sakala „Hõbehunt“ 5 aastane.

17. aprillil 1937. a. pühitseb Sakala sk. Maleva „Hõbehundi“ rühm oma 5 aasta kestvusjuubelit —

Ajameses küll lühike, kuid üksiku skautrühma ajalooa küllalt tähtis selleks, et heita pilku tagasi, kord peatuda, ning vaadelda, mis kõik selle aja jooksul rühmal üle elada on tulnud.

1931. aasta sügisel — kui Viljandis tegutsesid veel Noorsepad — tuli Järvamaalt siia üksik skaut Helmut Agu. Hakkas kohapeal organiseerima skautrühma. Palju raskusi tuli tal võita. Puudusid poisid, puudus poolehoid, puudusid ruumid, kuid väsimata eht skautliku visadusega läks tal siiski korda koguda enda ümber kümmekond poissi ja asutada Viljandisse skautrühm, milline registreeriti 17. aprillil 1932. a. Esimene asutamiskoosolek peeti

Viljandi linna II algkooli ruumes. Esimeseks rühmavanemaks kutsuti v. a. o. H. Funk. Siit datakse võistlusi, võetakse isegi osa Tallinnas peale sammub rühm tõusu teed ülespoole. Peetakse skautlike ettekannetega pidusid, korralpeetud noorte lennumudelite võistlusest, kus 24. võistleja hulgast tuleb 6-dale kohale Sakala Hõbehundi rühma skaut. Peetakse matka võistlusi j.n.e. Väsimata ja visa skautlust arendav töö kestab rühmas nii 2 esimest aastat, kuni 1934. aastal lahku rühma juht H. Agu — Tulevad küll uued juhid — neid üksteise järele koguni 3 (Ajakäär, Rohula, Jams), kuid endist hoogu ei saavutata. Võtab aset loidus ja nagu puuduks tegevusind. Üksikud salgad küll oma ette püsivad ja tegutsevad, kuid puudub side ja ühtliituvus. — See kestab järgmised 2 aastat — kuni 1936. aastal saab rühma juhiks II j. skaut Hans Peets. Rühma vanemaks kutsutakse rühma juhi isa Hans Peets. Siit peale liituvad salgad uuesti kokku ja algab ülesehitus ja hoogsalt edenev töö uue jõuga. Möödunud poolaasta pideva töö tulemusena on „Hõbehundi“ rühm tunnustatud parimaks ja eeskujulikumaks rühmaks malevas. Praegu on rühmas 1 täheskaut, 11 II-järgu skauti ja 9 III-järgu skauti. Maleva staap on lahkelt lubanud kasutada oma ruume koondusteks. 5. aastapäeval nimetatakse rühm „Hõbehundi“ rühmituseks, kuhu kuuluvad vanemskautide klubi, skautrühm ja hundipoegade kari. Peale eelpooltähendat skautide on juba 14. liikmeline hundipoegade kari loodud ja vanemsklubi organiseerimine on käimas.

Soovime, et „Hõbehundi“ rühmitusest saaks koondis — mille õnnelikuks liikmeks võiks hundipojana alanud skaut jääda eluksajaks.

Selleks palume õnnistust Taevaisalt!

Skautlus Hiiumaal.

Hiiumaa on skautlikult asustatud läänepoolsete poolt ja selles kannab kõige suuremat süüd praegune side-sõdur, endine agar maleva instruktor Karl Sinijärv. Pool läänepoolseid maarühmi asub Hiiumaal ja on oma tegevuses kõigiti heas tervises. Neist pole seni kuskil juttu olnud, seepärast lubatagu mul jutustada:

Hiidlaste kohta öeldakse, et ega hiidlane pole inimene, kuid skautideks sobivad Hiiu poisid imehästi. Eks ole — selle järgi võidakse arvata, nagu poleks skaut olles tarviski inimene olla!

Hiiumaa on hoopis erinev maanurk meie kodumaal, kus kõneldakse erilist keelt, kus on erilised rahvatõud ja isegi teistsugused kombed. Sõna „skaut“ on küll veel Hiiu keelde tõlkimata, kuid muidu ületab see keel kõvasti suuremaameeste sõnadetagavara. Rahvastikust kannavad põhjahiidlased „vandiraiujate“ ja „koldselõuameeste“ nime, kesk-hiidlased „odratolguste“, „ehthiidlaste“ ja „kannatlikku selti hiidlaste“ ja lõuna-hiidlased „vesihiidlaste“ nime. Kärdlas elutsevaid inimesi on hakatud nimetama „kohvilähkriteks“, kuna nad alevisakstena seda jooki teistest rohkem pruugivad. Need nimed on Hiiumaal muidugi tarvitusel vastastikuste meelitusnimedena.

Kommetelt on Hiiumaa päris skautlikult arenenud. Seal ei tunta rumalat viisakusvormelit „teie“, vaid kõik sinatavad päris skautlikult.

Skautrühmi on Hiiumaal terve rida. Kärdlas kesk- ja algkoolis on terve korralik skautrühm endise skaudi, praeguse õpetaja härra Viljamaa juhtimisel. Järgmine rühm asub Suuremõisas ja seda juhib jällegi koolmeister — skm. Heino Jõe. Suuremõisa poistel ilmub „Viikingi“ nimeline seinaleht, mille rohkesse kaastööliste perre kuulub isegi koolinõunik. Sama rühm haudub juba kaemat aega üksiksalkade asutamist Heltermaa sadamasse ja Hellamaale, kuid sellest saavutusest on veel vara kõnelda.

Suurimaid Hiiumaa skautüksusi asub Käinas. Sealne rühm ja kari kokku moodustavad 40-pealise poistepere. Ka seda üksust juhib õpetaja, algkoolijuhataja Tõnu Paomets. Käina poisid annavad lehte välja šapirografeeritult ja neede lehe nimi on „Lõke“. Käina skautide lähemas naabruses elab Kassari skautrühm. Kassari poisid on eriti uhked

sellele, et neil on esindaja isegi peastabis. Tohoh, mõtlete teie! — Kuidas nii see on. „Eesti Skaudi“ toimetaja Kärsen on nimelt Kassari pärit ja tema seda poiste uhkust põhjustabki.

Kõneleks ju muidu ka rühmade tegevusest, sest kõik nad tegutsevad hoolega, kuid parem hoiame ruumi kokku. Ehk tahab jälle mõni hirmsa nimega suguharu oma pilti lehte panna ja siis võib tulla ruumist puudus.

H. J.

Kas Kadakarahule?

Lääne skautide malevas on praegu päeva- korral suvise laagrikoha küsimus. Kõneldi juba suuresti Paliverest tulevase laagrikohana, kuid nüüd on Hiiu poisid tulnud välja omapärase laavaga. Nemad tahavad laagrisse minna üksikule saarele — Kadakarahule, mis asub Vormsi ja Hiiu saarte vahel. Saarel asub metsatukk ja allikas ning muud pole esialgu vaja. Kui hiidlaste hullust soovist asja saab, siis peetakse vist tänavu esimene eesti skautide laager eht robinsonlikus olukorras. Kadakarahul on üksik kalameeste maja ja rahu lähedal Kurbaniku rahul avaneb võimalus hülgeid näha. Kadakarahule pääsemiseks tuleb Hiiu rannast sooritada 7 km padisõitu.

Nõmme malevast.

11. aprillil s. a. peeti Nõmme maleva koondu. Ilusa ilma tõttu peeti pool koondust väljas kus maleva vanem skm. Mitt'isusukale avamiskõnele järgnes talvise töö tagajärgede tähistamiseks — tublimatele skautide auhinna kätteandmine. Auhiinad: seljakott, laagrikirved ja karjal hõbemärk lipu vardasse. Sellele järgnes teine osa ruumis. Skm. V. Anderson kõneles skaudi seadusest ja nskm. R. Kärner andis lühikese ülevaate laagrist ja selle tähtsusest skautluses. Hiljem peeti rühmade vaheline sõlmede võistlus, kus esimese koha omasid „Hülgepoegade suguharu“. Üldiselt möödus esimene kevädine maleva koondu hästi, kuna õpiti juure ka hulk uusi laule. Koonduel viibis ka skm. E. Jõgi. R.

Skautlusele sõpru võitmas

Tallinna Pedagoogiumi dir. Kuks'i lahel kutsel käisid 7. aprillil s. a. Pedagoogiumi vanema klassile skautlusest tutvustamas skm. E. Jõgi ja nskm. R. Kärner. Nädal hiljem s. o. 14. aprillil peeti dir. Kuksi lahel loal noortele pedag. näitlik rühma koondu Tallinna sk. m. ruumes. — Käidi vaatamas ka paremaid rühma kodusi „Terassammurite“ ja „Kalju Kotkaste.“ R.

Kuusaare gaidid ja skaudid Bii-Pii sünnipäeval. Keskel valges pluusis gaid. mal. juht *gdr. S. Koost* ja paremal põlviti sk. mal. juht *n. skm. F. Orb.*

GAIDIDE NURK

Võru gaidid Saaremaale...

Praegu on Võrus käsil kibedad ettevalmistused Jüripäeva pidustusiks. Peale seda hakame ettevalmistama Saaremaale juhtide laagrisse sõiduks. Enne aga tahame oma maleva laagrit 19.—22. juunini s. a. läbi teha.

Ootame endile laagrisse külla ka teiste malevate gaide, sest meie laager toimub Kasaritsa maastikul, ilusa Kubija järve kaldal, Võrumaa Veneetsias!

Asjastuhvitatuil palume endist teatada 1. juuniks s. a. Eraldi kutseid Malevaile ei saadeta. Tere tulemast!

Saaremaalt

II kevadpühäl korraldasid Kaali gaidid peo kohalikus rahvamajas. Muinasjutuline näidend, viies pildis võeti kokkutulnud rahva poolt kiiduavaldustega vastu.

Kaalis on gaide ja hellakesi kokku 48. Rühmanemaks energiline prl. Tuuling.

Külakosti töid Kuusaare gaidid, kes lõketule ümber laulsid gaidlikke laule. Pikema ülevaatliku kõnega esines *gdr. Koost*, tutvustades kooslijaid gaidluse suurte ja õilsate sihtidega. Ei jäetud ka mainimata laagri tähtsust gaidluses, ja et käesoleval suvel peetakse ülemaailne juhtide laager Saaremaal. A. S.

Armas gaidisõber — hellakeste juht.

Pikemat aega on olnud sooviks ja kavatsuseks astuda ühendusse meie hellakeste juhtidega. Olen kindel, et mõnate, et meiegi ühenduses peitub jõud. Astugem lähemale teineteisele, tutvugem omavahel, õppigem kaaslasilt,

kui selleks on võimalus. Ja seda on! Kindlasti igaüks teist on teadlik, milline kohus, milline vastutustunne lasub teie õlgadel, olles hellakeste, meie gaidpere tulevikurajajate juht. Seepärast ei ole mõtet siinkohal pikemalt teoretiseerida — mingem otse asja südamesse, tähtsaima küsimuse juurde; kuidas võiksin olla selline juht, et väikestest kasvaksid parimad gaidid, et ise võiksin näha oma töö vilja. Sellele on arusaadavalt raske vastata, sest igaüks on erisugune, igaüks omal kohal juht. Ja siinkohal oleks kõige kasulikum tutvuda teineteise tööga, õppida uut ja teha sääl kohal paremini, kes näed viga laita

Oma kavatsuste teostamiseks teen ettepaneku, et kõik meie, kes tegeleme hellakestega, loome omavahel „liidu“, kindla ühenduse, kus on võimalus jutustada teistele omist mõtteid ja kavatsusist ja kuulata teistelt sama. Olen valmis olema vahetalitajaks ja loodan, et minu poole pöördutakse küsimustega, olgu need siis nii väikesed ja vähetähtsad kui tahes. Meie „liidu“ tegevuskavva kuuluks siis kirjateel, ringkirjade abil igasuguste küsimuste lahendamise ühisel jõul. Olles tutvunud siinse hellakeste tööga (Soomes) olen leidnud palju, millest me, eestlased, võiksimme võtta eeskujuna — väiksematest mängudest huvitavatest lahendustest suuremate käsitööde ja koonduste korraldamiseni. Ehk võin siinkohal nii mõneski asjas olla kasulik, ent suurima kasu saavutame arusaadavalt omakeskel ühiselt töötades. Kuna enne suve pole võimalusi koonduda, siis tehkem seda kirjateel. Meie ühise töökava suhtes on igaühel sõnaõigus, seepärast palun, et need hellakeste juhid, kes meelsasti liituisid me nägematusse gaidringi, kes tahaksid ammutada uut ja huvitavat omisse tööka-

vusse, lähetataksid mulle oma aadressi, et võiksin saada selge ülevaate me „liidust“. Juba esimese kirjaga võite läkitada küsimusi, ent samas palun, et kirjeldaksite vähe, millistes oludes töötate, kui palju teid on, millised on kavatsused ja mis teid huvitaks. Loodan saada kõigilt vastust.

Samuti sooviksin südamest, et lubate mind astuda ühendusse teie väikestega. Esiteks esitaksin neile 5 küsimust, millele ootan vastust samuti varsti. Parimale vas'ajale on määratud auhind (olgu veel saladus). Küsimusile saab vastata iga hellake ja saata vastused mulle. Küsimused on järgmised:

1. Missugune leiutus on või oleks Sinu meelest ühiskonnale kõige kasulikum, tähtsaim ja mispärast?

Missugune peaks hellake olema?

3. Mida teeksid, kui oleksid sunnitud hankima elatise kusagil kaugel põhjamaal?

4. Mida teeksid, kui oleksid rikkaim ja mõjukaim Eesti riigis?

5. Kes on Sinu meelest teinud Eesti riigile ja rahvale suurima teene?

Palun juhte selgitada hellakestele tarbe korral eelpoololevaid küsimusi, anda neile päeva paar aega vastata, lasta tuua need vastused siis juhile, kes need ühiselt saadab minule. Parim, nagu öeldud, saab auhinna ja selle vastused saadan ringkirja teel kõigile teatavaks. Järgmisel korral korraldan raskema mõistatuse võistluse. Kõik hellakesed sesse võistluse! Palju, palju tervitusi igale hellakesele!

Kuulmiseni, kuulmiseni!

Teie Heljo.

Minu aadress: H. Viljak,

Vaasanrinne 5. Kalliola. Helsinki.

P. S. Mulle võib ka väljaspool võistlust kirjutada, kellel vaid on midagi südamel. Kiri mõnelt hellakeselt teeks suurimat rõõmu.

S

In memoriam.

Leena — kaks aastat tagasi oli kevad, ilus ja särav olid Sinagi meie keskel ümbritsetud oma rõõmsast hellakestepe-rest, kellele olid asendamatuks hoolitsevaks juhiks — õnnelik, alati naerata-va ja lahke gaidõde meil kõigil.

Saabus sügis udu ja niiskusega, sõitsime juhtpäevale — ent Sind ei olnud meiega. Saabus vaid kiri kurva teatega Sinu raskest haigusest. Lühike oli ta — kirjutatud Sinu väsinud käega ja siiski suutsime vaevalt lugeda lõpuni. Iga sõna löikas nagu terava noaga meie hinge — oli nii lõpmata valus ja nii mõnigi pisar langes kurvale sõnumile. Veel lootsime siiski kõik ja olime õnnelikud, kui saime teateid — Sul on parem.

Olid ju nii noor, tēis elurõõmu ja mälestustes püsisid meil õitsvana ja värskena. Tundsime Sinus ju kõik armastusvää-

set gaidi, juhti, kes püüdis kõrgema valguse poole.

Valusa piitsalöögina tabas meid 10.IV 37. a. õhtupoolikul saabunud ülikurb teade — Helena Isak'ut ei ole enam. Vaikis lõbus laul, lõpetati rõõmsad mängud ja tantsud. Olime kui lapsed, keda ülekohtuselt valjult karistatud — seisime kokkunult ja nõutult. Hinge asus vaikne lein. kevadilngi näis sügishallina, oli nii valus . . . Siis lamasiid meie ees kevadõite keskel viimsel asemel — ebamaiselt ilus ja rahulik. Leena — jääd alati meie mälestustes helge kujuna püsima. kelle sarnaseks püüame'saada.

Võta kaasa, kallis Leena, meie südame-lik armastus, mis loob meie vahele kindla vaimse sideme, meie südame- te sügavuses elad sa kustumatult edasi.

Elutuli kustus — noor inimlaps lahkus igaveseks, valusas leinas seisavad vanemad, omaksed, sõbrad. Kurb on . . . nii lõpmatult kurb, iseäranis meile noortele, kes nii harva on puutunud kokku surma halastamatu. külma haardega.

Laulik ütleb: „Ilus on surra, kui oled veel noor.“ Olid noor — puhka rahus!

+

LEENA
IISAK

10. IV 1937.

LEENA, OLID MEI-
LE KALLIS JA
SEEPARAST OLI
VALUS SIND KAO-
TADA!

Tallinna gai-
dide malev.

§ 8.

Luban väljaanda „Skaudi hoolsusmärke“ malevatele järgmiselt:

Sakala	Skautide	Maleval	16,
Järva	„	„	3,
Saare	„	„	2,
Pärnu	„	„	7,
Valga	„	„	4,
Nõmme	„	„	2,
Petseri	„	„	7,
Tartu	„	„	12,
Lääne	„	„	3.

§ 9.

Luban väljaanda „Hundipoja hoolsusmärke“ malevatele järgmiselt:

Järva	Skautide	Maleval	3,
Sakala	„	„	17,
Valga	„	„	5,
Petseri	„	„	5,
Nõmme	„	„	3,
Lääne	„	„	1.

§ 10.

Eesti Skaudisõprade Seltside Liidu peakoosolekul 21. märtsil s. a. toimetatud valimiste tulemusena kujunes Liidu juhatuse ja Eesti Skautide Maleva Peastaabi koosseis järgmiseks:

Eesti Skaudisõprade Seltside Liidu juhatus:

Esimees — Skautmaster Eugen Maddisoo,
 Esimehe asemikud gaider Elenora Hünerson,
 hr. insener Geering,
 Ametita liige skautmaster Nikolai Kann,
 Laekur „ Adolf Mitt,
 Välissekretär „ Balduin Rautsma,
 Sekretär „ Voldemar Andreesen.

Eesti Skautide Maleva Peastaap:

Peavanem skautmaster Nikolai Kann,
 Peavanema abi skautmaster Eugen Maddisoo,
 Peastaabi ülem „ Allo Koik,
 Peastaabi ülema abi „ Herbert Michelson,
 Välissekretär „ Balduin Rautsma
 Laekur „ Adolf Mitt

§ 11.

I Üleriiklikud skaudijuhtide kursused on lõpetanud alljärgnevad skaudijuhid, kellele anetan diplomi ja luban kanda vastavat tunnust:

1) I jsk. Viktor Andra Narva Sk. Malevast, 2) I jsk. Erich Einseln Tallinna Sk. Mal., 3) I jsk. Udo Jürmann Tartu Sk. M., 4) nskm. Robert Keres Tartu Sk. M., 5) I jsk. Endel Kaljuraid Rakvere Sk. M., 6) nskm. Voldemar Kikas Tartu Sk. M., 7) I jsk. Kaljo Lehela Tartu Sk. M., 8) I jsk. Raul Oja Pärnu Sk. M., 9) I jsk. Ilmar Rakmann Tallinna Sk. M., 10) I jsk. Toots Sisask Tartu Sk. M., 11) I jsk. Martin Teetsov Tartu Sk. M., 12) I jsk. Jaan Tõnisson.

§ 12.

Kinnitan määrata aja peale: Valga Skautide Maleva vanemaks kapten August Siller'i arvates 1.12.36. ja sama maleva teiseks abivanemaks — koolinõunik August Kõiv'i arvates 25.2.37. a., 2) Tapa Skautide Maleva vanemaks Tapa linnapea hr. J. Maidre ja abiks leitnant Eduard Raia, mõlemad arvates 9.4.1937.

Ühtlasi vabastan Valga Skautide Maleva vanema kohustustest elukoha vahetamise tõttu kolonel-leitnant Konstantin Reiteli arvates 1.12.36. a. ja Tapa Skautide Maleva vanema kohustustest hr. Aleksander Jakone arvates 1.1.37. a., viimase tema enda soovil.

Avaldan mõlemale lahkunud maleva vanemale tehtud töö eest tänu.

§ 13.

Eesti Skaudisõprade Seltside Liidu juhatuse ja Eesti Skautide Maleva Peastaabi aadress kirjavahetuseks on: Tallinn, Vene 26.

N. Kann,
 Skautmaster.
 Peavanem.

A. Koik,
 Skautmaster.
 Peastaabi ülem.

Skau did!

ilmus skaudi tasku-
KALENDER-
KÄSIRAAMAT

1
9
3
7

ülivajalik igale skaudile.

Raamat on saadaval „Eesti Skaudi“
toimetuses Tallinnas, Vene tän. nr. 26
hinnaga:

„Eesti Skaudi“ tellijail 15 senti
:-: teistel 30 senti :-:

Raamat saadetakse igale tellijale kätte
:-: „EESTI SKAUDI“ KULUL. :-:

Tellimishind saata rahas või postmarkides „Eesti Skaudi“
nimele Tallinn, Vene 26.

Soovitavam oleks koguda ühistellimised ja raha saata
„Eesti Skaudi“ jooksva arvel nr. 180.

Toimetus.